

סמוך לציון הרב הקדוש
רבי שלמה מקרלין זצוק"ל הי"ד

| גליון 80 |

פרשת בהר תשפ"ב

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

**להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו**

שבוע של חיים

מתורתו בנושא השבוע

פרשת בהר

כי ימוך אחיך ומטה ידו עמך.
ובמדרש הדא הוא דכתיב אשרי משכיל אל דל וגוי ע"ש. כי ימוך אחיך, פ"י כי יהיה אחיך בידיה ותרצה להעלותו, ומטה ידו עמך ר"ל תראה שתהא שוה עמו, שיהיה בשוה עמך ואתה עמו, וזה נקרא ירדת המוחין. **וכפי שאומרים בשם הצדיק הק' ר' שלמה קארלינער ז"ל:** כשרוצים להעלות אדם מרפש וטיט, אזי צריך לירד בעצמו לתוך הרפש עד מדרגתו של חבירו, ובוה והחזקת בו תחזק אותו. הה"ד אשרי משכיל אל דל, שמכניס השכל לתוך הדל, כמ"ש (משלי ט"ז) משכיל על דבר ימצא טוב, ר"ל המשכיל בא על הדבר האיך להמציא הטוב.

(בית אהרן)

ל"ג בעומר

בכתבי הרה"ק ר' נתן נטע הכהן ז"ל אבד"ק קאלביעל בשם הרה"צ ר' יהושע דוד אשר ז"ל מזעליחוב, אשר הרה"ק ר' אהרן ז"ל מקארלין בעל ספר הקדוש בית אהרן אמר פעם ביארציטי של הקדוש מורינו רבי שלמה מקארלין בזה הלשון: "ר' נח (הוא הרה"ק ר' נח ז"ל מלעכאוויטש) היה בעל חשבון גדול ועשה חשבון שביום הלילא דרשב"י ל"ג בעומר, בזה היום הוא כ"ב תמוז, וסיים שבל"ג בעומר דורכים בקשת והקדוש רבי שלמה קארלינער נהרג בקשת הי"ד". ולפלא שגם היארציטי של הרה"ק ר' אהרן זצולה"ה טוי"ב סיון, גם כן חל באותו יום שחל ל"ג בעומר, ע"כ.

(שמע שלמה)

מסכת חיים

המשך פרקי חיינו של הרה"ק רבי אהרן הגדול מקארלין זי"ע

בהזדמנות הבאה, עקב אחרי מעשיו של רבינו ביום שישי. הוא נכנס למטבח, ראה את רבינו מולח את פיסת הדג לכבוד שבת קדש, ויוצא מהמטבח. בעל התניא ניצל את הרגע הבא, וסימן את אותה חתיכה בהיכר כדי שיוכל לזהותה. בליל שבת קדש, בעת שהרב המגיד נ"ע חילק את שיירי הדגים כדרכו בקדוש, עשה הרב מלאדי מיני תחבולות שונות עד שהחתיכה המיוחדת שתוקנה ע"י רבינו הגיעה לידו. הרב מלאדי אכל את אותה חתיכה, אשר בה קיים רבינו את הכתוב "והכינו את אשר יביאו". ואכן העיד הרב מלאדי על עצמו כי בכוח אכילה זו היה לו סיוע מיוחד לעבודת הבורא במשך עשרים ושתיים שנה. "ס'האט עהם גידינט עשרים ושתיים שנה לעבודת הבורא." (כתבי הרה"ק ר' מנשה הכהן רחנפלד ז"ל)

אכסוף נועם שבת

עוד מעבודת השבת של רבינו הגדול בצל הרב המגיד, הוא מעשה חיבור הזמר הקדוש "י-ה אכסוף" אשר נתפרסם בכל העולם. וכפי המקובל במסורת חסידים: פעם אחת כאשר כיבד הרב המגיד את הרה"ק רבי אהרן הגדול מקארלין זי"ע בליל ש"ק שיזמר, והנה, נשמע זמר חדש, אשר לא שמעתו און מעולם. רבינו התחיל בנעימה לשיר את הזמר הקדוש "י-ה אכסוף" והיה הניגון, על מילותיו הנכספות עוטה את היכלו של המגיד. אין מי אשר יתאר וישער מעמד זה, עת אשר שרפי מעלה, ביום שבת קדש, שומעים את שירתו הכבירה של רבינו. את תיבות הזמר הק' חתם רבינו בשמו הקדוש, כאשר בראש ג' התיבות הראשונות של ארבעת בתי הפיוט, מצטרפות במילים: הויה, אהרן, נשמה. הזמר נדפס לראשונה בספח"ק 'בית אהרן' וכפי שכתוב שם בהקדמה "כאשר היה [מרן] הרא"ש מסטאלין] כבר עשר שנים, שמע את אביו [רבי אהרן הגדול] זצ"ל מנגן הזמר י-ה אכסוף כו' בשבת קדש, ושאל אותו היכן כתוב הזמר הזה, והשיב: ב'בית אהרן'...".

הפמליא רועשת משיר השירים

כך אף על עבודת הקודש בעת אמירת שיר השירים בליל שבת קדש, מסופר כי רבינו ישב בחדרו שבאכסניה, במעזריטש. לפתע מגיע שליח מיוחד מבית הרב המגיד בהוראה דחופה - שיפסיק מלומר שיר השירים. כי הרי כל הפמליה של מעלה רועשת וגועשת משיר השירים שלו, והמגיד אינו יכול לישון!...

בתריסר נהמ"ב

כאמור היה רבינו מהיושבים ראשונה בסמיכות להרב המגיד. בשבת קודש היה רבינו מהיחידים שלבשו בגדי לבן, והיחיד מביין החבריא קדישא שערך לעצמו י"ב חלות, (וכמ"ש בספח"ק בית אהרן: "גם היה מסדר על שולחן רבו הק' הנ"ל בפ"ע י"ב חלות בכל הסעודות של שבת קודש"), ועל כך התבטא פעם נכדו של הבי"א - הרה"ק רבי יוחנן מקארלין סטולין זי"ע ביום ההילולא ביי"ט ניסן: קענען מיר עפעס פראווען אין אזא הילולא, אז בארין מגיד איז ער גיווען דער איינציגער וואס האט גיהאט י"ב חלות אויפ'ן טיש, און מיר זעהען דאך אז דער מגיד האט נישט גיקענט אויס האלטין אהן דעם גרויסין, נאר וואס וועט דיא וועלט זאגין אויף אזא זאך אז מיר וועלין נישט פראווען קיין זאך, מוזין מיר דאס טאון צוליב דיא וועלט - (כלום יכולים אנו לערוך את האי הילולא, כאשר אצל רבו המגיד, הוא היה היחיד שהיו לו י"ב חלות על השולחן, ואף רואים אנו אשר המגיד לא היה מסוגל ללא תלמידו הגרויסער". אלא מה יאמרו העולם על דבר שכזה שלא נערוך כראוי את ההילולא, א"כ מחויבים אנו לערוך בכדי לרצות את העולם.) (דברי אהרן)

איש על דג-לו

מלבד הי"ב חלות אף דקדק רבינו בערב שבת לעשות פעולה מיוחדת בהכנת שבמעשה לכבוד שבת קדש. כאשר שבת במחיצת רבו המגיד הק', היה נכנס למטבח בו בישלו את המאכלים לכבוד שבת, מתקן לעצמו חתיכת דג ונותנה לתוך הקדרה. בליל ש"ק, בעת השולחן הטהור, היה המגיד בעצמו מחלק מהדגים לכ"א מהחבריא. חתיכת הדג של רבינו הייתה מעורבת בתבשיל כולו, ועם זאת, היה הרב המגיד נותן לרבינו את אותה פיסת דג שתיקן לעצמו.

22 שנים בעבודת הבורא

על אותה חבריא קדישא נמנה כידוע גם הרה"ק מלאדי זי"ע, "בעל התניא", שאף הוא היה בין מסיבי השולחן. הוא הבחין שרבו, המגיד הק', בוחר בשימת לב חתיכה מסוימת דווקא כדי לתתה לרבינו. שאל בעל התניא את הנוכחים, אם ידוע להם פשר אותה בחירה מדוקדקת, וכך נודע לו שרבינו מתעסק בעצמו עם חתיכת הדג. בעל התניא, איוותה נפשו לטעום מחתיכה זו, ולכן,

סיפור מאילנא דחיי

רבינו הקדוש • צדיקי דורו • הדבקים בחיים

הקידוש של התנווני שזכה לדביקות נוראה

לרגל י"א אדר יומ"ד קדישא של הרה"ק רבי משה אבי שושלת זוועהיל - מחותנו של רבינו הקדוש מקארלין זי"ע

החוב ברוב רחמיו. לא נותרה בידו הברייה, הוא החליט להיעתר להפצרותיהם של רבים שהפצירו בו לקבל על עצמו את עול הנהגה, ולהשיך את מסורת אבותיו הקדושים - לשאת את משא העם ולעמוד בראש העדה. יצא רבי משה יחד עם אחד משומעיו לקחו לעיר גדולה, ושם פרסם האיש על דבר הגיעו של האורח הנכבד, בנו של המגיד הקדוש מזלאטשוב. לאכזבתו של האיש, לא עשתה קריאתו שום רושם ואיש לא פקד את אכסנייתו של הצדיק. קרא רבי משה למלווהו ובקש ממנו להפסיק לפרסם את שמו ולהשאירו לבדו. התפלא האיש, אך עשה כדבריו. מה עשה רבי משה? הסתגר בחדרו והתחזק באמונה ובטחון בהשגחה פרטית, והנה התרחש השינוי ובני המקום החלו לפתע לנהור אליו בהמוניהם. אף האכסנאי, אצלו התאכסן רבי משה, פנה אליו בבקשה להתפלל על בנו שנפל למשכב, וכך התפרסם שמו של רבי משה למרחוק ורבים השכימו לפתחו.

כשראה רבי משה שהמונים מרבים ובאים אליו ומפצירים בו שיקבל על עצמו את עול הנהגה, נסע לקבל את ברכתו של הרה"ק רבי מרדכי מנעשכין זי"ע, שהיה מגדולי תלמידי אביו המגיד מזלאטשוב וכן מגדולי תלמידי רבינו הקדוש מקארלין, והוא בירכו בחום הורה לו להתיישב בעירו זוועהיל ולהנהיג משם את העדה. אהוב ונערץ היה רבי משה על צאן מרעייתו, כאביו גם הוא היה טובב בכפרים ובעיירות ומפיץ ברבים את תורת החסידות. בכל המקומות אליהם היה מגיע, היה נושא דרשות חוצבות להבות אש וחודרות אל הלבבות, ובכוח הנגינה שבו הצליח לעורר את ההמונים ולהפיח בהם את רוח היהדות. רבים השיב מעון וקירב את ליבותיהם לאביהם שבשמים.

בני החבורה שהסתופפו בצלו של רבי משה, היו חסידים ואנשי מעשה מופלגים. ספרו עליהם כי בגודל מעלתם פועלים הם כדי לבטל גזירות קשות שנגזרו על ישראל ועלתה בידם. גם בענייני הכלל עסק רבי משה והיה משכין שלום בין איש לרעהו ובין איש לאשתו. גם אלו שלא היו מחסידיו העריצוהו וחבבוהו. לכבודו

ולכבוד צאצאיו אדמו"רי זוועהיל, לא התקבל בזוועהיל רב באופן רשמי, רק דיינים ומורי הוראה, התואר 'רבי' היה שמור לאדמו"רי זוועהיל בכהונת אדמו"רותם. כך נהגו שנים רבות, עד לימיו של בן יניו הרה"ק רבי גדליהו משה זי"ע, שהתמנה להיות רבה הראשון של זוועהיל, כרב ופוסק העיר.

את הנהגותיו הקדושות, אפופות ההצנעה וההסתרה - ירשו כל צדיקי השושלת היוצאת ממנו, כולם התנהגו בדרך זו, והיו בטלים ומבוטלים בעיני עצמם, וכסתם הייתה מוטלת עם הפשוטים שבבריות כל הימים.

בעשרה באייר תקצ"ז, הסתלק הצדיק הקדוש רבי משה מזוועהיל זי"ע, מנוחתו כבוד בעיר זוועהיל ועל מצבתו נחרת: "וימת משה עבד ה'!"

את מקומו אחרי מילא בנו הרה"ק רבי יחיאל מיכל זי"ע שהיה חתן הרה"ק רבי ישראל חיים מלודמיר חתן רבינו הקדוש מקארלין זי"ע. וממנו המשיכה שושלת הקדוש דבית זוועהיל.

(ע"פ הסי' 'אורו של אברהם' - זוועהיל שעי' מכן "מעיינות הרים זוועהיל")

חמשה בנים היו להמגיד הקדוש רבי יחיאל מיכל מזלאטשוב זי"ע, צדיקים קדושים ונוראים היו, ברצותו לתאר את רום שגב שנמתם ומדרגתם של בניו הקדושים העיד אביהם הגדול כי הם כנגד חמשה חומשי תורה. הן הרביעי היה הרה"ק רבי משה מזוועהיל, שהוא כנגד ספר במדבר, ועל שמו נקראת שושלת זוועהיל לדורות עולם ע"ש העיר בה התיישב רבי משה לאחר שהסתלק אביו הקדוש המגיד מזלאטשוב זי"ע.

ברוב ענוותנותו, סירב רבי משה להתעטר בעטרה של הנהגה, ולמחיתו פתח חנות מכולת קטנה כדי שלא יזדקק לבריות. כל דקה פנויה נוצלה על ידו עד תום ללימוד התורה הקדושה ולעבודת ה'. רבי משה לא שת לבו כמעט ללקוחות שפקדו מדי פעם את חנותו והגה בכל עת מצוא בתורה הקדושה. ליבו הרחום לא עמד לו בעת שעניינים בקשו לרכוש מוצרי מזון בחנותו ולא היה בידם לשלם. יחד עם זוגתו הרבנית הצדקנית, עסקו במעשי חסד רבים והיו תומכים בדרך של כבוד בנזקקים ומעוטי יכולת.

למרות הצטנעותו של רבי משה, היה דבוק כל ימיו בלהט של קדושה ומחשבותיו שוטטו בעולמות העליונים. פעם אחת בשבוע, הייתה מתעלה מן הסתר דמותו הכבידה ורוחו הגדולה והכל ראו כי רוח אלקים בקרבו, היה זה בעת הקידוש בלי שבת קודש. אז הייתה פורצת ממנו שלהבת הקודש שהייתה מוצעת כל ימות השבוע תחת מעטה הענווה, והיה מקדש בקול רם ובהתלהבות גדולה.

שכן היה לו לרבי משה, תלמיד חכם מופלא, והיה עומד ותמה: "כיצד יתכן ששכני רבי משה, שעסוק כל השבוע בניהול חנותו, זוכה לערוך קידוש בהתלהבות כזו. ואילו אני, שכל עסקי בתורה איני זוכה להגיע לדרגה רמה כזו?! החליט השכן להקדיש את כל יום שישי לעסוק בתורה ובתפילה ללא הפסק, בזמן שרבי משה עסוק במחסרו בחנותו, וכך יוכל הוא להפעיל לדרגות רמות בעבודת ה'.

במהלך הכנותיו בערב שבת קודש, ראה השכן כיצד זוג גויים נכנסים לחנותו של רבי משה ורוכשים שם מוצרים שונים. "בשבת זו ודאי לא יוכל רבי משה לקדש בהתלהבות גדולה, ואלו אני - אעפיל לשמי רום! כי הרי בשעה ששכני עסק במסחר עם נכרים הכנתי את עצמי כראוי ברוממות שגבהה!" אמר השכן לעצמו. והנה הגיע ליל שבת. השכן נוטל לידיו את הגביע

בדחילו ורחימו ומתכוון להגיע לדביקות רמה, אך לאכזבתו נותר לבו יבש ולמרות כל מאמציו המרובים - לא הצליח לרומם את נפשו כפי שצפה. והנה שומע הוא את שכנו רבי משה עורך קידוש בהתלהבות גדולה כמדי שבת. היה הדבר לפלא בעיניו והוא החליט לשאול את שכנו "התנווני על פשר הענין. כאשר שמע רבי משה את שאלתו, חיך וענה: "ההבדל בין שנינו הוא, שבעת הקידוש אתה חשבת על זוג הערלים שבין ביקורו בחנותי, ואלו אני - חשבתי בזמן ביקורם של הערלים על הקידוש..."

לא הייתה הפרוטה מצויה בכיסו של רבי משה ובני ביתו רעבו ללחם. חובות רבים הצטברו בפנקסו של רבי משה מלקוחות שהקיפו את קניותיהם ולא שלמו, אך הוא נמנע מלדרוש את

חיים וקיימים

לנאמנים וילידים הנחמדים

קוראים יקרים נאמנים ונחמדים

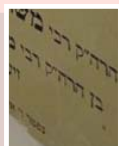
מדור החידות והפרסים ממשיך בהופעתו להעמקת הקשר של הקוראים והילדים הנחמדים אל דמויותיהם של צדיקי ישראל.

השאלות יעסקו בפיענוח מצבת של צדיקי ישראל הקשורים במישרין או בעקיפין אל רבינו הקדוש זי"ע בכל פעם תוצג תמונה חלקית של אחת המצבות ועליכם לזהות במי המדובר. לרוב תמצאו את הפתרון בין בתרי הגליון.

התשובות מתקבלות בקו לודמיר 22-111-30-02 שלוחה 0

התשובה לגליון קדושים 78 - גליון 78

והשבוע:

מי הצדיק?
מי היה אביו?
היכן נטמן?

מקום מנוחת הרה"ק רבי משה מקארלין זי"ע בעיר קארבין, תלמידו של הרה"ק רבי משה מלעכוויטש זי"ע, יומ"ד כ"ט ניסן תרי"ח

הזוכה משפחת ריימן, בית שמש

בין כל הפותרים עד יום שני פ"ח בחוקתי תגורל השבוע תו זכיר לרכישת ספרים ע"ש 50 ש"ח

זרעו בחיים

מדור זכרון לצאצאי רבינו זי"ע

לודמיר שוב עמוסה

ולרשום את הרכש החדש שביצעו. כתוצאה מכך משתרך תור ענק של רכבים חדישים, כאשר הנהגים נאלצים לבלות כ-30 יממות בתוך הרכב עד למעבר ורישום מסודר. כך שלודמיר היא התחנה הראשונה בה הם מוצאים מנוחה לנפשם אחרי השהות מורטת הכוחות והעצבים. משכך רחבי לודמיר שוקקות וגם המלון היחיד שבינתיים נשאר בעיר לטובת האזרחים, מנוצל עד תום לאגירת כוחות בטרם ישובו בדרך חזרה לביתם.

אם כן, דיווח חדשותי גרידא, אבל בעז"ה בקרוב יהפוך לרלוונטי גם לגבינו, כאשר לא תהיה עוד מלחמה - ימי השלום והשלווה יחזרו לשרור והרחובות ישיקו המוני מתפללים המשתטחים על ציון הצדיק לשאוב ולפעול ישועות בבי"א.

כבר נכתב רבות על אוירת השקט והרגיעה השוררת בלודמיר העיר האוקראינית השוכנת בסמיכות לגבול הפולני, אם בתחילת ימי המלחמה, דיווחנו על עומס של פליטים ומבקשי מחסה השוטפים את העיר וכך גם את המלון שנרכש ע"י הכנסת האזרחים. ועם הזמן כאשר הלחימה התרכזה אך בחלקים הפנימיים יותר באוקראינה, שוב חזרה העיר לשיגרה. כעת מוסר לנו שליחנו המיוחד המתגורר בעיר כי לודמיר שוב מוצפת בהמוני אזרחים אוקראינים. והפעם מסיבה שונה לגמרי.

ביטול המכס על רכישת רכבים חדשים בתחומי האיחוד האירופי, היא אשר מביאה המונים רבים של אזרחים להיכנס לתחומי פולין ולבצע רכישות רכב, כאשר בשוכם חזרה לאוקראינה עם השלל שבידיהם, חייבים האזרחים לדווח

רוצה לקבל את העלון במייל?

שלח הודעה ל-

A02301122@gmail.com

המעוניין לקחת חלק בהפצת העלון

מוזמן להתקשר

לקו לודמיר 22-111-30-02 שלוחה 8

הנדיב החפץ בעילום שמו

מעיר לונדון יצ"ו

לזכותו ולזכות משפחתו,

ושיצליח בכל מעשיו

לזכות עידן ישראל בן טרז אסתר

איריס נועה בת סוליקה

וכל יוצאי חלציהם וכל הנלווים אליהם

להצלחתם, ברוב נחת ושלוחה